

PIRELLA

NEAMUL ROMĂNESC

În Parlament și la „Asociație“.

Doi evenimente «dincolo», foarte deosebite prin motivele și desfășurarea lor, dar amândouă vrednice de a se ținea seamă de ele, în lupta îndrăginită care se duce acolo pentru ca Dreptul să nu fie biruit de Nedrept și nici realitatea jertfită, cu nespuse dureri, de halitură unei himere, care poate ucide fără a-și putea face ea însăși o viață adevărată.

D. Iuliu Maniu a fost batjocurit, huiduit și amenințat în Cameră. Acest «al doilea cas Vaida» e cel d'întâiu eveniment.

«Cas Vaida?» Nu tocmai! D. Vaida e o fire pornită, un temperament focos. D-sa a adus în discuție, cînd cu acele strașnice scene, lucruri care nu făceau parte nici din subiect și nici din programul de luptă al deputaților romini din Parlamentul ungar. Un incident neprevăzut, o intercalare neobișnuită au provocat scandalul, care a scos la iveală, de sigur, sălbătăciunile adversarilor, dar așa, puținel, și nepregătirea politică din lagărul românesc. De aceia d. Vaida a și căutat să înlăture la tipar din cuvîntarea sa faimoasa poezie și i-a părut rău că a venit prea tîrziu.

N-rul în țară 15 b.
În străinătate 20 »
ABONAMENTE:
Pe an în țară 20 lei
În străinătate 25 »
Cu a-r vechi 50 b.

APARE:
MIERCUREA,
VINEREA
ȘI DOMINECA.
Director:
N. IORGA.

Redacția și
Administrația
Vălenii-de-Munte
Jud. Prahova

Stana D.

Seninul domn Iuliu Maniu, fire blîndă și înțelegătoare, fără cavalerism feudal și tactică imprumutată de la Unjuri, n'are nimic de retractat. Are conștiința pe deplin împăcată. Era în discuție chestia limbii de instrucție maghiară și a văzului o primejdie pentru păstrarea naționalității românești, care fără limbă românească nu poate fi decît doar o amintire istorică. A spus-o sigur și limpede, și până la sfîrșit și-a păstrat calmul.

O altă întrebare e, firește, folosul ce poate ieși din acest fapt nou. D. Maniu era ascultat binîșor, ca un cuvîntător ales ce este, în Parlamentul din Pesta; acum va fi ascultat vrăjmășește. Multe lucruri bune nu se vor mai putea spune astfel, de un orator simpatic și ruceritor.

Și apoi punctul de vedere românesc era foarte bine cunoscut. Repetarea lui e un lux de vitejie, și, așa cum stă neamul nostru acolo, trebuie să se ferească în toate de lux, care nu poate fi decît risipă. O chestie are, doar, atîtea fețe, și, cu puțină dibăcie, poți spune zimbînd lucruri foarte crude pe care dușmanul să le sufere fiindcă n'are cum altfel. Oare învățarea unei limbi străine în armată nu iea timpul care poate servi mai bine la deprinderea cu armele, pentru care se și adună tinerii supt steag? Și poate refusa Ungaria tot concursul ei pentru apărarea monarhiei din care face parte? Acesta ar fi fost alt chip de a prezenta chestia.

Cu cîteva zile mai înainte era serbare la Arad, o însemnată serbare de cultură. Vechea Asociație arădană, de curînd înviată, își ținea ședințele.

S'a'u rostit cuvîntări de o mare înălțime, cuprinzînd idei nobile, într'o formă plină de mîndrie. Cele spuse de pînă. R. Ciorogaru, de avocatul Ungurean, sint vrednice a se ținea mînt, a se adăugi la conștiința de sine, de preț și de menirea lor, a Romînilor neliberi. Sus, peste năcazurile zilei, peste prigonirile vremii s'a ridicat un steag de cultură pe care nimeni nu poate veni să-l dea jos și care se vede pînă foarte departe, chemînd munca și tragerea de inimă a Romînilor, pînă la cei mai săraci și mai umili dintre dinșii.

La Arad puteau fi și din aceștia, — cari a'u lipsit. Ar fi avut ce spune pe urmă, după ascultarea sfatului călduros al «dominilor» de neamul lor. Și așa însă vor afla și se vor îndemna și mai mult la împotrivirea conștiinței, știînd că este cine să poarte grija sufletului lor.

La adunarea Asociației n'a apărut, în certe furioase, în încordări de mușchi spre lovire și ucidere, frumoasa înfățișare a unui luptător

pentru Neam, care, neclintit în credința lui, să privească desprețuitor, de dușmănie și primejdie, vijelia dezlănțuită la proclamarea dreptății. Aici s'au perindat liniștit cuvântătorii și conferențiarii și s'au strins bani pentru cartea românească. Și ni se pare că aceasta, fără a fi așa de dramatic, înseamnă mai mult.

Căci cu un dușman ajunge o singură răfuială, atunci cind o poți începe și isprăvi cum îți place ție. Dar pentru întemeierea unei solidarități naționale trebuie munca de fiecare zi a celor mai buni și harnici. Păcat dacă ei își pierd în zădar puterile aiurea!

N. IORGA.

CU PRIVIRE LA CHESTIA BISERICESCĂ.

Mișcarea ce s'a produs de vre-o două-trei luni încoace în Biserică dovedește că în adevăr e ceva putred în Danemarca. Dezvăluirile ce s'au făcut arată că Biserica a ajuns într'o stare de putregiune fără păreche. O reformă de sigur că se impune; altcum Biserica mai rămîne numai cu un trecut, dar fără dreptul la un viitor. Chestiunea e numai: ce fel de reformă? O reformare a formelor sau a cuprinsului?

Proiectul de reformă al d-lui Haret pare a fi pentru cea d'întăiu: el pare a crede că, spălînd oala pe din afară, de din lăuntru el nu se vor mai ridica mirosurile cele urite care au infectat pînă acum atmosfera bisericească. El pare a voi să sprijinească Biserica și de aici încolo pe aceiași stlpi putrezi și ruși de pînă acum, cu deosebirea că-i mută dintr'un loc într'altul și li schimbă numele.

Nu mai cit prin astfel de cîrpeți Biserica nu se va putea ridica din halul dureros în care a coborît-o politicianismul și ingerul slab al Vlădicilor. Dacă e vorba să se mai creadă în Biserică ca într'o mare putere morală — și contrarul ar însemna o sinucidere — întornarea ei ca putere nu se va putea face decît prin elemente nouă, harnice, cinstite și nepătate.

Dacă scopul principal rămîne și mai departe menajarea ambițiilor tuturor nulităților, dacă nu se vor înlătura din drumul spre scaunele de Vlădici gloatele de ignoranți care întunecă zarea, n'am cîștigat nimic cu vre-o reformă, decît doar o decepție nouă. Și, dacă se discută mai mult canoanele cu toate chitibusăriile lor care se contrazic și care nu pot fi socotite drept dogme inviolabile, și dacă se va ținea mai mult la literă decît la spirit, nu putem avea speranță nici măcar în o mărire viitoare a Bisericii, după acest present, cel mai ticălos cu putință.

Dacă e vorba de vremuri nouă, cum de nu se caută oameni noi, cari însă nu se pot găsi printre acei ignoranți și imorali cărora legea de pînă acum și proiectul de lege li lasă deschis un drum larg? Căci, cu oricîtă indulgență s'ar purta cineva față de «eligibili» actuali în Scaunele de episcopi, nu se găsesc, în majoritate, decît cele mai întunecate mître, care sînt o pată pe Biserica lui Hristos, care e simbolul Luminii. Citiți dureroasa mărturisire a d-lui N. Dobrescu de la Facultatea de teologie, și veți vedea ce puteri sînt acelea pe care

se razimă, în cadrele actuale, viitorul Bisericii. D. Dobrescu arată, lucru știut de altcun de toată lumea, că «arhieriei titulari nu știu: nu carte în sensul larg al cuvintului, dar nici măcar carte bisericească» (*Viitorul*, 28 Ianuar. a. c.). De fapt, nu există între cei opt arhieri titulari decît doar *cite unul*, despre care să poți afirma în credință că e un om de cultură mai înaltă: pare-că cine i-a instituit a vrut să facă o glumă numai saŭ, dușman al Bisericii fiind, a vrut să o batjocurească în chipul cel mai necruțător.

Se zice că proiectul de lege, pentru a pune zăgaz năvălirii acestor elemente spre tronurile episcopale, va lăsa spre acestea drumul deschis și preoților văduvi saŭ călugărilor de alt grad. Prin aceasta s'aŭ rupt barierele care aparau ignoranța și-l asigurau viitorul. Dar să vedem dacă e tocmai așa, și dacă e destul de canonic (căci se accentuează în continuu că: să nu ne depărtăm de canoane, pe care, respectîndu-le pînă acum în litera lor, am dat lumii privestea de astăzi a Bisericii).

Canoanele cer ca preotul să aibă vîrsta de 30 de ani, — proiectul de lege admite pe preoți pentru gradul de episcop, dar în același timp același proiect cere ca episcopul să fi împlinit 40 de ani. În felul acesta, evident că nu mai sîntem pe terenul canoanelor.

Și de ce se pune condiția aceasta? Nu dintr'un motiv canonic, spiritual, moral saŭ cultural, ci din motivul politic, că membrii Senatului trebuie să fi împlinit 40 de ani, căci altcun Duhul Sfînt nu-l luminează, iar episcopii, ca senatori, nu pot să facă abateri de la această lege. Decî Biserica se coboară în acest cas la umilitorul rol de *ancilla politicae* și nimeni nu-și mai bate capul dacă din această stare va putea răsări vre-un bine saŭ nu, pentru atît de încercata Casă a Domnului! S'aŭ dărîmat barierele de pînă acum și s'aŭ înlocuit cu altele: în loc de bariera arhieriei avem bariera vîrstei, care zice că fără de 40 de ani nimeni nu poate fi atît de vrednic încît să cîrmuiască o eparhie și să reprezinte morala și învățătura evanghelică. Numai vîrsta îți dă hirotonia!

Astfel pentru cele două Scaune vacante azi¹, care vor aduce mine vacanța altor două Scaune, se vor căuta doi oameni, de cari nu se va întreba în prima linie dacă sînt oameni în adevăr vrednici, luminați, harnici și de caracter, ci se va întreba dacă respectivii aŭ saŭ nu vîrsta de 40 de ani! Mărturisim că se vor găsi cu mult mai ușor indivizi cari să corespundă acestei cerințe din urmă, în vreme ce pentru cea d'întăiu, prea puțin. Prea puțin, căci Guvernele politice și bisericești de pînă acum s'aŭ îngrijit să atrofieze încă în germene orice individualitate care ar fi îndrăznit să se ridice prin stîntă și caracter, la un grad mai înalt, dovadă, între alții, arhieriei titulari cari vor rămînea celebri în istoria Bisericii ca *viri obscuri* în cel mai caracteristic înțeles al cuvintului.

Căutați în literatura bisericească a ultimilor zece ani, în cărți și reviste teologice, și nu veți da ușor peste multe caractere; veți întîlni însă la tot pasul milogi și ignoranți lingușitori, cari, în loc să repre-

¹ Autorul scrie departe de țară. Azi, Scaunele mitropolitane sînt ocupate. — N. R.

sinte o idee, represintă o poftă și cari, în loc să se socotească apostoli ai adevărului, se mulțămesc cu rolul de agent ce așteaptă să fie răsplătit pentru serviciu, nu de Dumnezeu, ci de oamenii puterii, adesea necinstite. O «prudență» scriboasă îi caracterizează pe toți vinătorii de situații: nu ar risca pentru nimic în lume o părere sau o convingere; lozinca aproape a tuturor e «dă mina cu dracul până treci puntea», că după aceea te poți impelița însuși. Nimeni nu-ți mai poate face nimic. Din astfel de *prudenți* s'a alcătuit o întreagă oștire de apostoli ai minciunii, ai desfriului, ai ignoranței: ei au adus Biserica în acea stare, încît puținii lil buni ai ei n'au mai putut găsi pe seama ei altă numire decît *peșteră de tilhari*.

Răzimată și în viitor pe astfel de sullete, Biserica va continua a fi o înspăimîntătoare rușine pentru un popor și un Stat care mai nădăjduiește într'un viitor.

Aici e punctul principal al pîrgliiei de care atîrnă înălțarea sau scoborirea Bisericii: nu în legi și reforme și analize de canoane, ci în instituirea unei măsuri nouă: nu mitră arhierescă, nu limită de vîrstă, ci caracter și cultură, devotament și hărnicie curată! Prin acestea din urmă, care singurele pot determina începutul unei ere nouă, cei ce au puterea de a face și desface legi, de a înălța pe cei vrednici și de a-i cobori pe cei nevrednici, vor face sufletului românesc cel mai scump dar, care va rodi pentru toate veacurile.

Dacă se va institui această măsură, care e în sufletul tuturor idealistilor din generația nouă și curată, vom putea saluta vremuri glorioase în care Biserica va străluci ca o stea pe orizontul vieții românești de pretulîndenea. Atunci nu va mai singera de durere nici inima Romînilor din celelalte țeri, nici nu vor mai sălta de bucurie reprezentanții Bisericilor străine din țară, ca acum.

Instituirea acestei măsuri n'ar fi din cale afară de grea, căci pentru cel ce va căuta oamant, tot va fi cu puțință să găsească.

E o fericire, între nenumăratele nenorociri, că deceniile trecute au lăsat, pe lângă multele moșteniri batjocorite, și o moștenire prețioasă, pe care Biserica ar trebui să puie cit mai în grabă deplină stăpînire: ca un răsunset al celor doi arhieriei luptători cari fac fala jumătății d'întăiu a veacului al XIX-lea în Biserica romînă, al fraților Scriban, în sinul Bisericii de astăzi trăiește și *lucrează* un nepot prin singe și prin suflet al acestora, arhimandritul Iuliu Scriban de la Capela românească din Baden-Baden, om inzestrat cu cele mai rari însușiri bune și cu o pregătire căreia nu i se poate găsi azi părechea în Biserica noastră. Dacă acei chemați a cîrmui interesele sulletești ale neamului nostru vor înțelege că nouă ani cari-i lipsesc acestui om până la vîrsta cerută de lege, nu sînt nici de cum o piedecă, Biserica ar face în cea mai critică fasă a vieții ei cea mai perfectă achiziție, pe care altcum ar amina-o cel puțin cu nouă ani de zile, perpetuînd astfel stările imposibile de azi.

Dacă politicianii alegători de înalte fețe bisericești vor alege după merit și vor judeca după logică mai mult decît după literă, vor trebui să se găsească îndemnați a se interesa mai de aproape de această personalitate integră a Bisericii, a-i cerceta activitatea și înalt-

9 2318

Univ. "Petru Maior" Tg. Mureș

asigura locul, nu pentru el, care, oriunde ar fi, e fericit în sufletul său, ci pentru Biserică, pentru care nu e indiferent ce fel de oameni are la cîrmă. Să cetească acești oameni pe umerii cărora zace o grea răspundere, ce a scris arhimandritul Scriban de vre-o opt ani încoace prin revistele bisericești, ale căror pagini nu le-a umplut, *more theologic*, nici cu plagiatul nici cu îngăimări de cuvinte șterse, ci cu expresiunea unui suflet de luptător neînfricat, de apostol străbătut de conștiința sfinteniei cauzei al cărei servitor e, să cetească, în multe pagini ale «Viitorului» din Iași, ale «Păstorului Ortodox» din Argeș, ale «Cuvintului Adevărului» din Rîmnicul-Vîlcii și ale «Revistei teologice» din Sibiu, programul de muncă al acestui om, care a avut, singurul în Biserica românească de azi, curajul să cugete independent și să scrie fără altă considerare decît a adevărului. Scriitor distins de Academia Română, care să tot vrea și n'ar mai putea găsi azi în Biserică pe un al doilea cleric pe care să-l premieze, om de o hărnicie neîntrecută, de o viață morală pe care a învățat-o de la alte vremuri decît cele de azi, de un devotament sincer și puternic, cu o cultură, bisericească și profană, temeinică, preot desăvîrșit, predicator bun, părintele Scriban n'ar trebui să mai rămie nicio singură zi în străinătate, care i-a prins de altcum atît de bine, ci ar trebui adus cît mai degrabă «acasă», unde e atît de mult de lucru și unde el ar trebui pus la cîrmă.

Politicianii romîni, pe umerii cărora zace o mare răspundere, întrebați, cit privește Vlădica, mai mult sufletele cinstite ale tinerilor, cari prin idealismul lor au făcut să se curme cea mai rușinoasă epocă în viața sufletească a neamului nostru, decît sufletele sterpe ale intereseaților, cari caută la fețe, iar nu la Dumnezeu; cercetați la izvor și veți afla că un lucru mare, ca acel care se așteaptă, nu se poate face decît prin oameni cu calități cum sînt ale celui pomenit aici, — și, convingîndu-vă despre aceasta, dacă veți avea adevărată dragoste față de țară și de norod, cum se zicea odinioară în vremuri de patriarhală cinste, veți face cum cer vremurile, iar nu cum cer uritele interese trecătoare ale unor oameni meschini.

O. PREAȘMA.

Craiova pentru Cuza-Vodă.

Primit acest frumos apel :

Frați Romîni,

Prea mari și multe sînt faptele bravului Domnitor Alexandru Cuza, pentru ca noi, generația urmașă a luptătorilor de la '48, să trecem prin viață fără a aduce obolul nostru de recunoștință și admirație bunului Român Alexandru Cuza.

După cum în Capitala Moldovei s'a luat inițiativa de a se ridica statuia întemeietorului României, Alexandru Cuza, Craiova, Capitala Olteniei, nu trebuie să rămie mai în urmă: tărăgănirea ar fi o ingrătitudine față de memoria marele erou, față de istoria Țării.

Fraților,

Nu poți să pomeniești cuvîntul Unirii, fără să te gîndești la Cuza. Nu poți să vorbești de România noastră, de progresele ei, fără a-ți întoarce gin-

direa înapoi la 1859, epoca unde Țara Românească întreagă, într'un singur gând, într'un singur grai, a ales pe acela care inspira încrederea că visul dorit al Românilor se va împlini, și cele două țeri surori se vor uni supt un singur accepțru, supt un singur Domn. Singurul zic, și fără el Unirea nu s'ar fi putut face.

Îmi permit a aduce la cunoștința Domniilor Voastre că ieau inițiativa unei colecte naționale pentru ridicarea unei statui a lui Cuza-Vodă în orașul nostru, pe Strada Unirii în fața noului palat al Prefecturii Județului.

Contribuiți cu ce inimă vă va povățui. Obolul d-voastră către Cuza vă va aduce cu prisosință recunoștința istoriei. Bogați și săraci, veți avea o mîngiere mare cînd vă veți gândi mai tirziu că o cărămidă din piedestalul pe care se înalță marile Domn. fostul protector al săracilor, este dat din punea voastră, unde poate în momentul subscripției se găsea numai acel singur gologan.

Craioveni, totdeauna ați dat dovadă de patriotismul vostru, la toate faptele mari ați fost printre cei dintîi: o faptă mare este și aceasta, de a recunoaște marelui Domnitor Alexandru Cuza Unirea și întemeierea României.

Craiova până azi nu are nicio statuie: nemerit va fi dar că cea d'întîiu ce se va ridica în orașul nostru, să fie a lui Cuza.

Bucureștii, Capitala Țerii, și-au umplut bulevardele și stradele cu statui (nu li discut meritele); nimeni însă nu s'a gândit că statuia care urmă a se înălța după aceea a eroului de la Gălugăreni, trebuia să fie a lui Cuza-Vodă. Sînt sigur că nu va trece mult și tinerimea universitară de azi, care este nutrită de sentimente mai patriotice, cînd va ajunge a fi printre conducătorii Țerii, primul ei gând va fi la ceea ce noi ne gîndim astăzi.

La lucru deci, fraților, ca, în doi ani cel mai tirziu, să ni descoperim capetele cu recunoștința către imaginea în bronz a marelui Domn.

M. N. POPP.

P.S.—Toate sumele se vor trimite pe adresa d-lui M. N. Popp, Craiova.

La sfîrșitul fiecărui luni se va publica prin ziarele cele mai răspîndite numele bunilor Romîni cari au scris.

Cine dorește a avea liste de subscripție să adreseze cererea d-lui M. Popp, și i se vor trimite imediat.

Orice listă poartă semnătura proprie a d-lui M. Popp.

Cum judecă sătenii, pe unii preoți (scrie un țeran).

...Preoții de demult se împacău cu cîte trei sau patru banițe de bucate pe an, și, dacă nu li ajungeau ei căutau să-și sature casa muncind împreună cu noi, țeranii. Preotul își cunoștea datoria și și-o îndeplinea, cînd îl chema vre-un creștin pentru făcut slujbă. Totodată se mulțamia cu 50 de bani de o sfeștanie, în casa unui Român, cu doi lei, de un parastas la biserică, și cu 12 lei o înmormintare din cele mai mari; ei n'aduceau luxul cu desfrînarea la sate, cum l-au adus atîția preoți de acum, și nu numai luxul, dar și multe obiceiuri rele. Preotesele purtau haină românească, pe cînd acum sînt îmbrăcate la modă, și deci țerancele tinere nu se lasă mai pe jos.

De cînd Statul plătește pe preoți, aceștia nu se mai mulțimesc cu hacul pe care li-l dădeam, ci ni-au ridicat toate slujbele la niște plăți îndoite, ba și întreite. Asfel până mai an aveam dascăl din comună, cu gospodărie la casa lui și nu venia cu preotul la toate sfeștaniile, așa că ajungea să-i plătim preotului un leu, dar acum a adus ca dascăl un băiat străin, și locuitorii, pe lingă că au fost somați de preot să-i deie cîte o haniță de bucate, dar îl mai văd și pe la sfeștaniile. Iar acesta nici nu vrea să se mulțimească cu 50 de

banii, ci de multe ori îi aruncă pe jos, și te miri cum de mai poate bietul om să încerce a-și face slujbe religioase, cind știe că din aceasta o să iasă atâtea nemulțămiri. Apoi înmormintările cu patru stilpi, slujbele religioase și altele erau cum erau, dar nu treceau de 12 lei, cel mai scump. Azi însă trebuie să plătești 24 de lei pe una din ele, și, ce e mai rău, plata aceasta n'o dau decit văduvele și săracii cei mai săraci, căci cei bogați pot să denunțe și au puterea să-I stea în față. Dar, chiar dacă pe preot l-ar denunța un sărac, el n'ar face nimic, ba ar trebui să fugă de ura altor oameni, cari sint iutejiți de preot să-l ocărăscă și să-l facă rău. Și apoi, chiar dacă preotul ar trage rău din urma denunțului, bietul om n'ar putea să seadă în sat de multe alte prigoniri. Un alt greu e miruitul în toate Duminicile și serbătorile.

Țeranul n'are altă mîngiere decit să se ducă și el în acele Dumineci și serbători la biserică, și aici trebuie să plătească cinci bani la mir, cinci bani la luminări și cinci bani la disc, iar, din două în două, cîte 15 bani preotului de fiecare liturghie, și, dacă n'are acești bani, el se lipsește de biserică. D-l sub-prefect și d-nii primari au văzut lăcomia preoților și ni-au dat liste de plată, care ni arată cit trebuie să plătim de fiecare slujbă. Și dacă-i spu preotului de aceste liste, el face că să vie d-l subprefect să facă slujbe, și, dacă ai curaj să spu mai mult, îți spune că-ți face slujba gratis, și la noi e păcat aceasta. Și alte multe.

Dacă veți binevoi să ni logăduiți, să ni dăm și noi acum părerea noastră, și anume:

Toate parohiile și filialele să aibă cite două registre și un chitanțier, date în seama episcopului, și, cind vre-un enoriaș are nevoie de slujbă, să treacă, cu mina lui, într-unul din registre slujba de care are nevoie. Afară de aceasta, toate slujbele să fie împărțite în mai multe grade: 1) slujbe gratuite, 2) cu plată mică, 3) cu plată mare, și 4) cu plată ca pentru fruntașii satului. Săteanul, după slujbele de care a avut nevoie și după gradație, să plătească episcopului, iar, acesta, dîndu-i chitanța, o va arăta preotului, după care apoi se va săvîrși slujba bisericească. Baniî adunați se vor da receptorului, care-l va da preotului și dascălului, cu leafa lor, și bisericii, după invoiețile lor de mai înainte. În al doilea registru se va însemna de orice enoriaș purtarea aspră a preotului față de diosul, pe una din pagini, iar, pe alta, motivarea preotului asupra purtării lui, și acest registru să fie în spectat de protoiereul județului, care va cerceta pricinile și va da pedepsele după lege.

I. P.

Serbările de la 24 Ianuar în localitățile României.

Grivița. În comuna Grivița, din jud. Tutova, unde este ridicat cel d'întăiu monument al celui de neuitată și veșnică amintire Cuza-Vodă, s'a serbat în frumos și curat, în chip românesc și înălțător, ziua întrupării idealului și strădaniei de secole a neamului nostru de la Duvăre.

În această comună încă de multă vreme satenii și trecătorii sint stăpîniți de privirea blîndă și ocrotitoare a lui Cuza-Vodă, ce se îndreaptă către acei pe cari întotdeauna i-a iubit și i-a apărat cu toată drago-tea. În curtea și în fața școlii stă chipul de bronz al lui.

S'a făcut Te-Deum și Panahidă. Iar, cind să se depue coroana de flori pe monument, vorbește răsplat, plin de bărbăție și vigoare încă, bătrînul venerabil, martorul vremii de la 1859, senatorul Beloescu. Arată cu multă putere și înălțare jertfele mărețe, pline de foloase reale și de renaștere, ale lui Cuza-Vodă.

Spune că dorința cea de tot momentul a lui Cuza a fost să vadă pe tronul României un prinț străin.

«Cuza-Vodă a fost pentru Domnitorul Carol un mare înaintaș. El deștelege ogorul, iar Vodă Carol duce mai departe greaua sarcină, dându-i o Românie nouă și plină de puteri, o Românie stăpînită pe voința ei și cu nădejdi în viitor.»

Răspunde, cu cuviință și cu multă simțire învățătorul V. Haram, întărind spusele d-lui Beloescu, aducându-l tot odată și mulțămiri pentru bunătatea și filantropia ce-l stăpînesc, dînd comunei școală și biserică. În urmă, corul elevilor și adulților cîntă «Deșteaptă-te Romine», «Hora Unirii» și «Trăiască Regele».

După amiază, teatru sîtesc. Alcătuia o privește strălucită frumosul port național al fiicelor de săteni printre care se deosebia și fiica d-lui Beloescu.

Aici s'au putut vedea roadele muncii învățătorului Bălaur și a părintelui Buiuc, cari, alături lucrează la luminarea și adevărata cultivare a poporului.

Dacă numele lui Cuza-Vodă ar fi fost împospătat în conștiința Romînilor și am fi avut mulți oameni cari să pună mai presus de interesele personale conștiința națională, pe jertfitorii ei și binele de veci al obștii, altfel și cu mai mare înflăcărare s'ar fi serbătorit îndeplinirea de o jumătate de veac de la cel mai înălțător act din viața poporului românesc, Unirea! — X.

Cîmpuri (Putna). Întru amintirea lui Ioan Roată. Ziua de 24 Ianuar s'a serbat cu deosebită solemnitate.

Dimineața, la 10, s'a oficiat un Tr-Deum, la care a fost față autoritatea civilă, precum și corul didactic din comunele apropiate.

La sfîrșit, preotul Arghir (Soveja) a ținut o scurtă cuvîntare cu privire la însemnătatea zilei de 24 Ianuar, iar învățătorul Băileanu (Vizantea) a explicat credincioșilor, prin cuvinte înțelese și figuri alese, parabola fiului risipitor din Evanghelie.

Apoi, s'a făcut, afară la mormîntul lui moș Ioan Roată, slujba parastasului pentru pomenire; s'a depus cîte o coroană din partea școlilor primare din plasa Susița; iar, pentru amintirea lui, sătenii din Vizantea au așezat în biserică o mare lespede de marmură.

La școală, învățătorul Gh. Vilcu, în fața școlarilor și a sătenilor, cari veniseră în mare număr din toate comunele învecinate, a arătat, printr'o cuvîntare călduroasă, faptele însemnate din timpul lui Cuza-Vodă, și, în același timp, a făcut și o scurtă biografie a lui moș Ioan Roată.

Serbarea s'a sfîrșit prin cîntece naționale, cîntate de școlarii din Cîmpuri, supt conducerea d-șoarei învățătoare Ana Zelea, și de școlarii din Soveja, supt conducerea învățătorului Gh. Arghir.

Cîntecele au fost executate destul de bine, și au mulțămît în de ajuns pe săteni, făcîndu-i tot odată să înțeleagă și mai mult însemnătatea zilei de 24 Ianuar.

Seara, s'a dat un bal pentru a se stringe un fond, cu care să se cumpere e cruce și să se așeze pe mormîntul lui moș Ioan Roată. — I. S.

DIN CENTRELE ROMÂNIEI.

Botoșani. Duminecă, 1-iu Februar, s'a început seria conferințelor Ateneului, care se țin în aula Liceului.

Cea d'întăiu conferință a fost a preotului Al. Simionescu, care a vorbit despre «Un colț de amintiri din orașul Botoșani». Slinția Sa a arătat publicului, în modul cel mai limpede, istoricul bisericii Sf. Nicolae din Păpuș.

C. G. D.

Brăila. Halul în care se află școlile rurale a întrecut orice margene. O mulțime de școli s'au închis din cauza lipsei de combustibil.

* Lucruri nemaî auzite se petrec pe moșia Ș. Administratorul H., de care am mai vorbit, refuză a învoi pe săteni. Unul locuitor i s'ar fi dărimat casa chiar, și a fost silit a părăsi satul unde s'a născut și a crescut.

* Un arendaș din județ a fost prins de autorități servindu-se de o baniță aproape dublă, drept baniță mică la măsurătoarea de primit cereale. — T.

Craiova. Bine a făcut d. General Gigurtu schimbînd Biserica Madona-Dudu cu Sf. Ilie. Așa se va pune capăt incidentelor dureroase care au avut loc. Să se știe, odată pentru totdeauna, că un credincios, oricine ar fi și oricit de sus ar fi pus, nu are voie să facă scandaluri în Casa Domnului.

* O adresă de mulțămire a trimis Ministerul de Instrucție Primăriei pentru buna și largă ospitalitate pe care a dat-o profesorilor congresiști. Adresa n'a fost numai un simplu act de politeță, ci și o datorie din partea Ministeriului, pe care Primăria a meritat-o îndestul, necruțînd nimic pentru a se fi dat toate înlesnirile.

Ce frumoasă ar fi fost însă adresa către profesorii școlilor secundare! O asemenea adresă însă nu a fost cu puțință, fiindcă corpul didactic secundar de aici e cu desăvîrșire dezbinat, și dezbinarea vine, atît din neînțelegerea intereselor sale, cit și din neînțelegerea datoriilor pe care le are față de școli și de oraș. Și, cînd cineva nu-și înțelege nici măcar datoriile sale, e zădarnic a-l vorbi de datoriî față de țară și neam.

Cine însă nu-și îndeplinește datoria, pe acela o grea răspundere îl apasă, în viitor, și de ea, nici în mormînt nu va scăpa.

* Regimentul Rovine 26 a început seria meselor-împreună a tuturor ofițerilor, activi și de rezervă. Ideia e atît de bună, încît e inutil a o mai lauda. Fără a lua Transilvania, așa cum o ieau politicianii la banchetele lor sardapalice, s'ar fi putut dezlega limbile și spune lucruri care să ni mai amintească anumite îndatoriri, ce au început să adoarmă în noi.

Cu asta iarăși nu înțelegem discursurile exagerate pe care inferiorii țin să să le facă superiorilor lor, discursuri de multe ori ipocrite. Și mesele-împreună își au și ele rosturile lor atunci cînd nu sînt făcute numai din dorința de a «chefui». Pentru împrejurările în care trecem și pentru vremurile care ne așteaptă se cere crearea unei nouă conștiințe, care nu trebuie pierdută din vedere la nicio ocazie.

Dacă rigurositatea serviciului cere anumite măsuri care ar părea absurde une ori, în astfel de prilejuri superiorii pot arăta inferiorilor că nu sînt atît

râl și de aspri pe cit îi cred ei, și numai situația lor îi hotărăște o anume severitate.

N'oiu uita multă vreme vorbele grele și nenorocite ale unor ofițeri, cari spuneau că 'n vre-un cas de războiu, cele d'intiud gloante în contra superiorilor lor o să le îndrepte.

Unor asemenea inconștienți n'ai ce să li mai spuî, e drept, dar prea din cale afară de umilit și nedreptățit trebuie să fie cineva ca să rostească astfel de cuvinte criminale.

Dacă trupa trebuie să-și iubească ofițerii și ofițerii trupa, cea d'intiud condiție a acestei iubiri e ca înșiși ofițerii să se iubească între ei, așa încil, văzindu-l pe ei soldații iubindu-se, să-i iubească și pe ei soldații. — V. MIHĂILESCU.

Focșani. „Tachiștii“ Putnei. S'a dat zvon în tot județul că în curînd își va face apariția triumfală d. N. Fleva în orașul nostru, spre a fi proclamat șef al Putnei tachiste.

După cum am mai arătat, tachiștii în acest județ se numără pe degete. Cel cițiva rătăciți la înjghebară cea zgomotoasă și dătătoare de fâgăduieli... bugetare a tachismului, s'a u scribit de cloaca în care se viriseră și au plecat spre alte căi.

D. Fleva, oricînd va veni, nu va putea face altceva decit să constate de visu desastrul cumplit din lagărul tachist putnean.

* Pentru o «Biblioteca Publică». Studenții universitarii din acest județ înjghebind un cerc cultural acum un an și mai bine, sînt pe cale de a-și realiza scopul pentru care cercul a fost întemeiat, înființînd o «Biblioteca Publică», în orașul Focșani. Nădăjtuind în bunătatea și generositatea bunilor Romîni, credem că va fi cu putință ca în toamna viitoare această operă culturală și moralisatoare, de care se simte atit de mare nevoie, să poată fi pusă la îndemîna poporului doritor de lumină și înălțare sufletească, în clipele de răgaz.

Astazi această bibliotecă, care e frecventată deocamdată de membrii activi și corespondenții al Cerculul, numără aproape 2000 de volume de literatură și știință, românești, și străine, pe lingă multe colecțiuni de reviste și ziare, dintre care unele ni vin în abonament, altele sînt provenite din cumpărături, dar mai ales din donațiuni.

E prilejul acum să se aducă din suflet cele mai călduroase mulțămiri tuturor acelor cari au binevoit a ni dărui din operele lor, cit și orice au crezut de cuviință în vederea scopului ce-l urmărim.

* Ateneul. Publicul așteaptă conferințele de la Ateneul din localitate, și până acum nu s'a ținut niciuna, iarna aceasta. Și sînt în acest oraș o mulțime de profesori, avocați, magistrați, institutori, militari, doctori, dar e și în acest oraș o nepăsare și o molegală cum nu se găsește nicăiri.

* De către școala din com. Cîmpuri, acest ju let, se va da luna aceasta o serbare populară, în vederea stringerii unui fond, spre a se ridica un modest bust lui Moș Ion Roată, vioiul țeran de odinioară din Divanul ad-hoc al Moldovei. Țeranii dau cu toată inima gologanii spre a veșnici chipul bunului și cinstitulul gospodar, consăteanul lor, care i-a represintat cu demnitate și credință acolo unde f-au trimes.

* S'a luat inițiativa, de către d. Iorgu Poenaru, primar, pentru înființarea unei societăți pe acțiuni cu sarcina întemeierii unei lăptării moderne în orașul nostru. Dorim succes lăudabilei inițiative.

* O săptămână trupa lui Niculescu-Buzău a otrăvit sufletul celor ce dau năvală la asemenea scriboase piese ca : *La Răcoare*, *Mache Somnambulul*, *Fetele din Popa-Nan*, și altele de același fel. De altă parte, o trupă de panglicari franceși ad... distrat publicul în sala «șantanului» Bristol, cu comedii numai pentru domni!

Trăim într'o completă amoralitate!

* Se promite că orașul nostru va fi iluminat cu electricitate, se va mări debitul de apă, se vor face canalisări, se vor pietruii stradele la mahalale. Să dea Dumnezeu!

* Pe vremea lui Cuza-Vodă, județul Putna avea de marcă o prea frumoasă și potrivită alegorie : două femei care-și dau mâna, închipuind țerile surorii, Moldova și Muntenia, care se unesc pentru veșnicie, spre fericirea amindurora.

Astăzi marca județului e Bacchus călare pe un butoiu cu vin.

Alegeți și d-v., care e mai potrivită pentru județul Putna și Capitala sa Focșani, «inelul de logodnă» al celor două țeri : frumoasa alegorie ori Bacchus pe butoiu ?

* Apare de cîtva timp o murdară foaie „*Rațiunea*“, care crede să trăiască calomniind și batjocurind pe nedrept, după cum un oarecare Ch. Petrov (?), directorul, are interes ! — V. G.

Totote notițele neiscălitte sînt de N. Iorgu.

I. DIN ȚARĂ.

Chestia țerănească.

Cu privire la fondul Cuza-Vodă ni se scrie : «Cred că în aceeași măsură ca oșterii, dacă nu mai mult, ar fi obligați țeranii să cotiseze pentru eternizarea iubitorului lor Domnitor, prin ridicarea unei statui.

Bine ar fi ca fiecare învățător și preot să lupte în acest sens, pentru a arăta că memoria lui Cuza-Vodă este foarte mult sfințită de popor, în ciuda celor ce vor fi căutînd a o da uitării sau a o întuneca.

* În comuna Zimbreașca-Teleorman, în unire cu preotul, fostul primar și cîțiva săteni au format un comitet cu scop de a aduna sume pentru sporirea fondului «Cuza-Vodă». — P. P.

* Primim următorul apel :

«Păr. Dim. I. Demetrescu, parohul bisericii din comuna Poienari-Burchiș, jud. Prahova, împreună cu M. D. Popescu, învățător, dorind a înființa o bibliotecă parohială, cu scop de a răspîndi, în popor, învățăturile religioase, prin care să-I atragem către Biserică, dezvoltîndu-li sentimentul religios și ridicînd starea lor morală, rugăm pe toți d-nii autori, editori, librari, etc., a ni veni în ajutor. — D. I. D.

* D. Barbu Știrbei e pentru cumpărarea de Stat a unui șfert al moșiilor afectate la Credit, rămîind ca mai tirziu să vie rindul celorlalți.

Partidele noastre.

În Senat, d. C. Disescu a cerut statuia lui Kogălniceanu și a lui Vasile Boierescu.

D. I. I. Brătianu, a evitat chestia.

* Ni permitem a recomanda d-lui viitor ministru și actual șef de județ C. Stere cetirea n-lui 6 al *Românului* din Cleveland : o să vadă în ce chip un Româ liber de prejudecăți îl apreciază superioara înțelepciune politică, prin care se deosebește întreaga sa activitate.

* *Camera a început discuția proiectului de organizație judecătorească al d-lui ministru Stelian. Crude adevăruri a spus d. Gh. Mirzescu.*

* Aniversara tachismului.

Imnuri de biruință și... speranțe. D. N. Xenopol a declarat pe bieții liberali fanatici anarhiști. D. Tache Ionescu vede în carpism un «apendice», și încă unul «ofilite», — dar nu terfelit «apendicele», ca «apendicele» tachist.

Liberalii sînt, pentru d. Ionescu, «iacobini» curați. A dat și formula Guvernului său ce ar fi să fie : cu ai noștri pentru țară. D. Fleva a spus apoi cum, cu d. Tache Ionescu, a făcut «44 de amendamente într'o noapte».

* Definiția Evreilor europeni după d. I. I. Brătianu :

«Ai d-voastră, — ai tachistilor adevărați —, de peste hotare.»

E și spiritual și foarte drept.

Moravuri.

Doi sergenți de stradă prădau prăvălia d-lui Sălceanu din București.

Felurite.

Serată a Ligii la școala Goleșcu, Simbătă.

Foarte importantă cuvintare a d-lui I. Slavici despre Romînii din Ungaria. Recitări de d-na Romanescu și de d. Liciu.

* Pastoralele episcopilor trebuie să vădească ori un mare talent literar ori o deosebită smerenie.

Altfel, nu fac.

* Ministrul de Instrucție Publică propune, prin revista sa, ridicarea unui monument lui D. A. Laurian, «promotorul principal al ideii organizării», — foarte greșite, adăugim — «a liceului nostru».

* La investirea noilor Mitropoliți, nota justă, de respect pentru Biserică, instituție cu tradițiile și chemarea ei absolut distincte de ale celorlalte, se găsește numai în strălucitul discurs al Regelui.

Gospodărie.

Regele Carol a declarat d-lui Asan că e pentru ocrotirea oricărei industrii fără «șicană și șovinism exagerat în privința naționalității lucrătorilor speciali».

Aceasta pentru a nu se jîguț «capitalurile».

Această părere personală a Regelui e tipărită în litere groase de «Acțiunea».

* În ziua de 3 Februar a. c., la societatea forestieră «Lotru» din Brezoiu-Vilcea, s'a întâmplat următorul accident :

Copilul Niculescu Ion, în vîrstă de cinsprezece ani, care lucra în fabrică la circular, i s'au tăiat toate degetele de la mîna dreaptă. Nenorocitul copil, într'o stare desperată, a fost dus la spitalul din Rîmnicu-Vilcea.

Faptul prezintă o extremă gravitate, de oare ce acest copil 1) nu avea vîrsta de a fi admis ca lucrător în fabrică, 2) venise numai de o săptămîină la lucru și a fost pus fără nicio pregătire la cel mai greu și mai periculos.

Cerem o dreaptă și severă anchetă, care va putea dovedi, pe lângă cele zise mai sus, că în fabrică lucrează copil de cîte 11, 12 și 13 ani, mai toți ciungîi, săd, din cauza greutății muncii, care trece peste puterile lor, sînt atinși de hernie și astfel nenorociți pentru toată viața.

Dar Jidovilor ce li pasă de toate acestea: să iasă banii și atîta tot! — R.

Oastea.

Căpitanul Pascu a arătat ostașilor din reg. Cantemir n-r. 12 însemnătatea și mărimea zilei de 24 Ianuar. — X.

* Generalul Averescu, ministru de Război, a declarat că nu se va închiria lui Krupp Arsenalul.

Fusese întrebat de senatorul dr. Rîmniceanu.

II. DE LA ROMÎNII DE PESTE HOTARE.

Bucovina. Studenții din Viena se declară și ei împotriva «autorităților bucovinene jidovite».

* Ce se poate confisca în Bucovina:

«În concepțiunea camerei însă lucrurile se prezintă cu totul în altă lumină, căci pentru cîteva geamuri sparte unor indivizi cari cu trup și suflet s'au pus la dispoziția corupției, întregul aparat al poliției și procuraturii, ba și organe de ale tribunalului, sînt mobilizate și împinse la acțiuni excepționale, uimitoare, pe cînd, atunci cînd e vorba de-a extermina corupția cumplită, care domnește în această țară, tot aparatul acesta nu mai poate funcționa.

«Cînd era vorba de crima speriurului, comisă de un Mochi Fischer și de lăgăduirea frauduloasă a taxei ce trebuia să o plătească pentru suma de 285.000 de coroane către Stat, aparatul procuraturii, dirijat de minile oculte ale camerei, n'a funcționat alt de exact.

«Cînd foile au denunțat defraudările comise supt ochii căpitanului țerii de angloaiatul Zachar, precum și falsificările de acte publice, abuzul de oficiu și celelalte năzdrăvăni ale numitului, protejat de patronii corupției, procuratura și-a ținut amîndouă urechile și a închis amîndoi ochii, iar acum față cu o demonstrație studențească ea a devenit hiperz-lul personificat.

«Tot așa ni amintim și modul cum a procedat procuratura în afacerea protejatului lui Stocki, Eisenkraft, și israși trebuie să ne mirăm de excesul de zel arătat față de studenții romîni.»

Aceste rînduri s'au înlăturat din n-l 4 al «Patriei».

Ungaria. Oslnde nouă ating ziarul «Drapelul» (tot pentru reproducere din Björnsen) și încă odată pe d. Silvestru Moldovan, din Sibiu.

Pentru Fondul Cuza-Vodă.

S'aũ mai trimes din partea .

Clubulul «Izbinda» Bușteni-Grișor : Ioan Spirescu 25 lei, Ph. Schlosser 25 lei, Sigmund von Nowosielecki 25 lei, Hubert Platz 25 lei, Carol Prandstetter 20 lei, W. Müller 10 lei, G. Gross 10 lei, Dr. Juster 10 lei, E. Bischoff 5 lei, H. Halperine 5 lei, R. Macri 5 lei, Maior Milicescu 5 lei, St. Eker 10 lei, E. Rössler 30 lei, D. Dossios 5 lei, D. Tolmidei 10 lei, Dan Constinescu 20 lei, Alexandru Georgiade 10 lei, R. Babé 20 lei, M. V. Bodnărescu 20 lei, Petru O. Avackian 5 lei.

De la funcționarii societății de asigurare «Dacia-România» :

Ion G. Niculescu 1 leũ, Ion Constantinescu-Del. 5 lei, Căpitan N. G. Vrabie 5 lei, M. Chiriazino 4 lei, Un Romia vechiũ 5 lei, I. Mihailidi 2 lei, Inginer Armașu St. 1 leũ, Ioan Vailescu 1 leũ, Em. Georgescu 1 leũ, Th. Athanasiu 1 leũ, Em. Gheorghiu 1 leũ, I. Frunzetti 1 leũ, G. C. Antoniu 1 leũ, Gh. Dumitriu 1 leũ, Ioan Manolescu 2 lei, Th. Popescu 1 leũ, G. S. Manu 2 lei, I. Iacobescu 1 leũ, B. Ghimpeanu 1 leũ, C. Mirodescu 1 leũ, Marius Constantinescu 1 leũ, Nic. Petrescu 1 leũ, C. Constantinescu 1 leũ, M. Dimitrescu-Midi 1 leũ, B. I. Andreescu 2 lei, Streilförder 2 lei, A. Cașolteanu 2 lei, R. Hammerle 1 leũ, Nic. Ieles 1 leũ, I. Boeriu 2 lei, N. Paraschivescu 1 leũ, Grancea 1 leũ, O. Vitez 1 leũ, G. Nedelcu 1 leũ, A. Nicolescu 1 leũ, St. Calian 2 lei, Cervenka 1 leũ, Petre Valter 1 leũ, Papaianopol 1 leũ, X. 1 leũ, W. Komornicki 1 leũ, R. Iosif 1 leũ, Petru Gold 1 leũ, Eug. Bodeanu 1 leũ, Maxim 2 lei, B. Florea 1 leũ, I. T. Popescu 50 bani, Al. Codreanu 1 leũ, G. Petrescu 1 leũ, Pandelescu 50 bani, A. Iiescu 2 lei, Mihaescu 50 bani, M. L. Gheorghiu 2 lei, Adamovici 20 lei, Virgil D. Marenzeller 1 leũ, Elena D. Marenzeller 1 leũ, I. Vasilovici 1 leũ, I. Bastaki 2 lei, Dem. L. N. 2 lei, S. Cochino 50 bani, Ema Vendel 1 leũ, Adela V. Popovici 1 leũ, M. Ionescu 1 leũ, Lucreția Sion 1 leũ Un bun romin 2 lei, Al. Jaiabă 1 leũ, Vasile Costopol 1 leũ, Al. Rădulescu 50 bani, Silviu Cindea 5 lei, Vladimir Zechievici 5 lei, X. 5 lei.

E. Tenea, Crasna 1 leũ.

I. Mihailescu, Craiova 2 lei, E. Dodu 1 leũ, C. Popovici 1 leũ, Pr. C. Tenea 1 leũ, G. Petrescu 50 bani, Al Tenea 50 bani.

C. S., Brăila 2 lei. Dr. E. Pîrvu, Văleni, 10 lei.

A. Minzat, București 5 lei. Total : 2.470,75.

«NEAMUL ROMÂNESC»

SOCIETATE COOPERATIVĂ PE ACȚIUNI. BUCUREȘTI-VĂLENII-DE-MUNTE.

Donnurile Acționar,

Conform art. 57 din statut, sunteți convocați în Adunare generală ordinară, pe ziua de Duminică, 15 Februar, oarele 10 a. m., la d. dr. Ștefan Bogdan, în București, Strada Frumoasă 48. la ordinea zilei fiind :

1. Aprobarea bilanșului pe 1908 și descărcarea Consiliului de gestiune.
2. Alegerea censorilor și supleanșilor.

3. Decisuni asupra raportului Comisiunii de cenzori a Bilanțului și operațiunilor anuale

4. Distribuirea beneficiilor.

5. Diferite chestiuni.

Cinci acțiuni dau dreptul la un vot. D-nii acționari vor trebui să dețină acțiunile conf. art. 29 din statut, cu 5 zile înainte, la d. dr. Ștefan Bogdan, Str. Frumoasă 48, București.

Dacă nu se va întruni numărul cerut de statut, adunarea se va amâna pentru luminarea viitoare, la aceeași oară, și în același loc, când se va ține cu orice număr de membri.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

BILANȚUL

SOCIETĂȚII «NEAMUL ROMĂNESC», ÎNCHEIAT LA 31 DECEMBRE 1908.

ACTIV

PASIV

	SUMA			SUMA	
	LEI	B.		LEI	B.
Acțiuni	29.170	—	Capital	100.000	—
Acționari	22.475	15	Diverși deștepatori de cărți	3.752	50
Casa de depuneri spre păstrare	3.000	—	Diverși furnisori	5.700	—
Casa, numerar	1.229	85	Fond de prevedere	4.000	—
Diverși debitori, autorii și particulari	4.748	58	Fond de amortisment	1.000	—
Mărfuri generale	2.724	27	Profit și pierdere, beneficiu net	2.034	16
Imobil și construcțiuni	7.199	38			
Mașini și instalațiuni	13.391	70			
Litere & Ornamente	9.481	40			
Conturi curente debitoare	11.258	35			
Mărfuri fabricate	6.099	29			
Unelte și scule	133	64			
Cărți în deposit	3.752	50			
Mobilier	1.822	55			
Total	116.486	66	Total	116.486	66

CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE.

DEBIT

CREDIT

	SUMA			SUMA	
	LEI	B.		LEI	B.
Combustibil	360	10	Beneficiu brut	17.578	—
Salarii și apunamente	5.540	40			
Cheltuieli de administrație	4.439	49			
Întreținerea mașinelor	193	85			
Fond de prevedere	4.000	—			
Fond de amortisment	1.000	—			
Beneficiu net	2.034	16			
Total	17.578	—	Total	17.578	—

Președinte: N. IORGA.

Contabil: C. Sfetea.

Membrii consiliului de administrație: A. C. Cuza, Iași; Dr. Șumuleanu, Iași; Dr. Ștefan Bogdan, București; G. G. Orleanu, Galati; Dr. Manicatuile, Iași; Lt.-Colonel Mladian Manolescu, Iași.

Cenzori: Dr. Pirvu, Valenț; I. C. Negrescu, București; Abgar Ducliu, Iași.

TIPOGRAFIA «NEAMUL ROMĂNESC», VĂLENI-DE-MUNTE (PRAHOVA).